

Přemysl Sobotka

kandidát do Senátu za Liberecko / www.premyslsobotka.cz

**Vaše důvěra
je pro mne závazkem**

Dopis předsedy

Vážení spoluobčané,

Váš hlas v jarních volbách dal České republice historickou šanci přejít od nezodpovědného „života na dluh“ k poctivé a rozumné správě veřejných financí. Neuspěli stoupenci masivního zadlužování státu a vysokých daní, tedy starých a neúčinných receptů, které dnes prohrávají v celé Evropě.

ODS nabízí rozpočtově odpovědnou politiku, která umožní naší zemi vyhnout se dluhové pasti, do které se dostává řada evropských zemí. Dnes už ji naplňuje na úrovni vlády, kde prosadila většinu svého programu. Odpovědná politika však musí dostat šanci i v Senátu. Nechceme připustit, aby se případná socialistická většina v Senátu stala brzdou, která bude populisticky blokovat cestu k reformám – a tím hazardovat s životní úrovní nejen současné, ale i budoucích generací.

ODS jde do podzimních voleb jako strana stabilní, čitelná, programově ukotvená a na rozdíl od ostatních schopná sebereflexe. Klademe důraz na poctivé a pracovité lidi. Našimi klíčovými tématy jsou nejen nezbytné reformy penzí nebo zdravotnictví, ale i nekompromisní boj proti korupci a byrokracii na všech úrovních. I v těchto volbách rozhodujete o odpovědných reformách. Proto pečlivě zvažujte, komu dáte svůj hlas.

Přemysl Sobotka je kvalitní kandidát, který dobře zná svůj volební obvod a je za ním kus dobře vykonané práce. Je zárukou, že odpovědná politika bude mít v Senátu zelenou.

Volte kandidáty ODS!

Petr Nečas

A handwritten signature in black ink, which appears to read "Petr Nečas".

Politika mě stále hodně baví

MUDr. Přemysl Sobotka se sice narodil v Mladé Boleslavi, sám se však považuje za Liberečáka. Mnoho lidí jej zná díky jeho třicetiletému působení v liberecké nemocnici, kterou před dvanácti lety opustil, aby se mohl plně věnovat práci v Senátu PČR, kam byl zvolen za liberecký volební obvod. Koncem roku 1989 zjistil, že ho kromě medicíny fascinuje a zajímá neméně významná věc – politika. V roce 1990 se stal libereckým radním. Byl mezi těmi, kdo ve městě pod Ještědem zakládali Občanské fórum a potom Občanskou demokratickou stranu, která mu umožnila se politicky realizovat.

Krok za krokem do Senátu

V listopadu 1996 se Přemysl Sobotka stal senátorem a zároveň jedním z nejdůležitějších politiků České republiky, neboť byl zvolen prvním místopředsedou horní komory parlamentu. Svou kandidaturu obhájil ještě dvakrát: v roce 1998 a v roce 2004. V téměř roce byl navíc zvolen předsedou Senátu. O významu horní komory parlamentu by se dalo s panem senátorem mluvit hodně dlouho. Mimo

jiné říká: „Když se práci v Senátu věnujete naplno, má to úspěch. Český Senát je dnes v Evropě respektovanou ústavní institucí České republiky, mnohé země se mnou konzultují své kroky na parlamentní úrovni, hledáme vzájemně oporu a podporu. A také inspiraci.“

Nikdy jsem nezapomněl na své Liberecko

Díky ústavní funkci má svůj pracovní program opravdu nabitý, ať už se nachází v Praze či v jiných částech České republiky, nebo kdekoli v zahraničí. Za celou dobu však nikdy nezapomněl na své Liberecko. Nechyběl u žádné významné regionální události, ať už to byly akce kulturní, sportovní či společenské. Účastnil se také celé řady besed na středních školách i v domovech důchodců. V neposlední řadě se věnoval rovněž charitativní činnosti. Nemalé peněžní částky z akcí organizovaných Přemyslem Sobotkou, ale i jeho osobní finance putovaly do Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých v Liberci, Domova pro mentálně postižené v Maxově, opakovaně například na činnost

organizace Hand for Help a v srpnu tohoto roku na povodněmi postižené obce na Liberecku.

Od začátku svého volebního mandátu se zajímal o problémy našeho regionu. Několikrát se setkal se starosty všech obcí a několikrát projel celý okres, aby po detailním poznání problematiky obcí a měst podnikl konkrétní kroky k řešení nejpalčivějších problémů. Nezapomíná ani na jednotlivé občany, kterým jsou vyhrazeny pondělky v jeho liberecké kanceláři.

Práce v horní komoře PČR

Když Přemysl Sobotka před čtrnácti lety poprvé kandidoval do Senátu, dělal to s vědomím, že bude muset mnohé obětovat. Obětoval hodně času a hodně sil, v žádném případě toho však nelituje. O svém působení v horní komoře parlamentu říká: „Práce v Senátu mi umožňuje podílet se na tvorbě legislativy a na tvorbě české zahraniční politiky. Je to neustále se opakující výzva. Stále potřebujeme tvořit nové zákony a s vývojem společnosti opravovat staré. Zahraniční politika je nikdy nekončící úsilí o dobré jméno České republiky v celém světě. Jsme naprosto otevřená instituce. Řekl bych, že v mnoha ohledech udáváme normu toho, jak se má chovat veřejná ústavní instituce. Jsme svědky toho, jak některá ministerstva, ale i další instituce následují našeho příkladu a otevírají své paláce veřejnosti, dávají nahlížet více do své činnosti. V těchto trendech hodláme pokračovat a věřím, že budu mít příležitost se na tom opět podílet. – Stále mě to totiž baví,“ dodává na závěr s úsměvem.

O elektrárně Turów, jízdě na kole a samozřejmě i o politice

Pane senátore, na úvod jedna všetečná otázka. Jak jste vlastně schopen vnímat a vstřebávat tzv. regionální témata? Jako předseda Senátu Parlamentu České republiky máte našlapaný diář, řadu schůzek i reprezentačních povinností. Jak zvládáte vnímat Liberec a okolí?

Od počátku svého působení v Senátu mám jednu zásadní větu a myslím si, že jsem ji dodržel: „Pražáka ze mne neudělají!“ Vždy jsem byl a budu obrovský patriot nejen Liberce, ale celého našeho krásného, nádherného kraje. Můj současný životní styl je, že nevím, zdali je středa, sobota nebo neděle. Ale snažím se o víkendech, pokud mi to práce dovolí, a především v pondělí, být tady v Liberci, což znamená řadu jednání, která probíhají v mé kanceláři, nebo jezdím po celém kraji a seznamuji se s věcmi, které pálí zdejší lidi, a je jich řada. Bohužel stále zjišťuji, že některé by se při dobré vůli daly už dávno vyřešit. Po celou dobu dostávám i řadu pozvánek a opět, když to jenom trochu jde, snažím se na Liberecko zavítat.

Při otevření singltreku se starostou Lázní Libverda Janem Pospíšilem, Nového Města p. S. Pavlem Smutným a Danem Ramzerem z Frýdlantu

V médiích se nedávno psalo, že bojujete proti elektrárně Turów...

Bohužel jsem se dostal do situace, kdy se moje aktivita v této oblasti mediálně přetočila a hovoří se o tom, že bojuji proti elektrárně v Turówu. Není to však pravda. Požadují pouze informace, jaký vliv bude mít plánované rozšíření zmiňované elektrárny na životní prostředí v celé oblasti. Starostové z Frýdlantska, se kterými jsem se sešel, byli záměrem polské strany velmi znepokojeni. Nemluví pouze o ovzduší, ale i o podzemních vodách. Sešel jsem se s dnes už bývalým ministrem životního prostředí, a v červnu i s paní ministryní. Jsme v těsné blízkosti hranic a podle mého názoru zde platí i názor druhého státu. Chci znát podrobnosti celého projektu, tady se totiž někdy zamlžuje,

S Liberečákem plukovníkem Stanislavem Hněličkou, veteránem z Tobruku, při předávání pamětní medaile

jí, někdy zakřivují data. Znovu však opakuji, že nebojuji s elektrárnou Turów, bojuji za to, aby byly na Frýdlantsku standardní podmínky pro život.

Všeobecně se ví o Vašem letitém „boji“ proti komunismu. Jak jste došel k tak pevnému životnímu přesvědčení?

Ono to nebylo tak komplikované. Mám za sebou výchovu člověka, mluvím o svém tátovi, který byl v roce 1948 i 1968 perzekuován. Sice neseděl ve vězení, ale občas nám zmizel z domova. Bylo to dost tvrdé. Tátova výchova byla jasná. On vždycky říkal, že každý „ismus“ je hrůza, že je to špatně. Tím „ismem“ končil jak fašismus a nacismus, tak také komunismus. Demokracie je strašně křehounká a je potřeba se o ni starat. Když jsme

Nejrůznějších jednání je opravdu mnoho

se do demokratického světa vrátili, tak jsem vstoupil do politiky. Nejdříve do komunistické politiky, a když jsem pak byl v roce 1996 po demokratických primárních volbách navržen do Senátu, tak jsem to zkusil a vyhrál jsem. Následně se mi to podařilo ještě dvakrát. Letos se pokusím svůj mandát obhájit ještě jednou.

Původním povoláním jste lékař. Hippokratova přísaha mimo jiné říká: „Vystříhám se všeho, co by bylo ke škodě a co by nebylo správné.“ Je to vůbec možné v politice plně kompromisů?

Správně jste použil slovo kompromis. Celý život je o kompromisu, i soužití s manželkou... Není možné sahat k nějakému násilí nebo tvrdému prosazování svých postojů. Pokud kompromis nepřesáhne únosnou míru toho, co člověk ještě za kompromis považuje, musí se s tím umět vyrovnat.

S prezidentem Václavem Klausem a generálem Vlastimilem Píčkem na pietním aktu u příležitosti oslav Dne vítězství a 64. výročí ukončení 2. světové války

Jiná situace nastává, když už dochází k pokřivení charakteru, ať politického, či soukromého, pak již jedním sám za sebe. Samozřejmě tím narážím i na mé známé vystoupení proti Mirku Topolánkovi, které bylo zpětně vnímáno velmi pozitivně.

Vraťme se ještě k regionu. Mnoho lidí si vyprávělo historky, jak jste upadl z kola, když jste v květnu v Lázních Libverda otevíral novou cyklistickou trať zvanou singltrek...

Už jsem říkal, že jsem sportovec a mám rád i adrenalin. Proto jsou mojí určitou drogou i hory... V Libverdě jsem se nedávno nechal po dvaceti letech přemluvit, abych sedl na horské, navíc celoodpružené kolo. Naposledy jsem seděl na silničním favoritu. Navíc mi nastavili vysoko sedlo, což nikdo z nás nepostřehl. Když jsem přibrzdil v zatáčce a chtěl jsem si šlápnout nohou na zem, chybělo mi dost centimetrů a holt jsem se skutálel, a podařilo se mi to hned dvakrát. Odeslo to hlavně rameno. Vlastní cesta v tom lese byla opravdu nádherná, každému přeji, ať si ji projede. Zrovna tak každému přeji, ať si skočí v tandemu padákem, když bude mít tu příležitost, nebo ať si vlezle do zorbingové koule. Je to výběrné odpoutání od stresu.

Co uděláte s volným časem? Řekněte, že vám vyjde volné odpoledne, jak jej strávíte podle svých představ?

To je trošku idealistická představa, ale pokud mám opravdu volný čas, trávím ho v Harrachově, kde mám na starosti „polní“ práce – posekám trávník a udělám ostatní běžné věci kolem domu. Někdy, když mám fakt štěstí, že třeba prší a nemůžu ven – ležím na gauči a odpočívám.

Když vás člověk potká někde na ulici, má celkem dilema, jak vás oslovit. Předsedou Senátu jste pět let, lékařem jste odhadem čtyři desetiletí, Přemyslem Sobotkou jste od narození. Čím se cítíte být nejvíc? Předsedou, doktorem nebo Přemyslem Sobotkou?

Správně jste řekl Přemyslem. Shodou okolností se tady v politice pohybuje ještě jiný Sobotka, a to je Bohuslav. Ten je úplně jiný, jinak vypadá, jinak myslí a je z úplně jiné politické strany. Bohužel si to někdy novináři i lidé pletou. Přitom nevidím důvod, proč právě nás dva by si měl někdo plést. Takže já se nejvíc cítím Přemyslem Sobotkou. To je také to, co mě učil táta – važ si svého jména, nenech si ho poškodit a hlavně sám si ho nepoškozuj. Takže Přemysl Sobotka je to správné oslovení. Ten titul doktor je k tomu jediný dodatelný, ten mi nikdo nevezme. Všechno ostatní jsou volené funkce, které po skončení daného období buď obhájíte, nebo je prohráváte.

„Když se řekne slušný člověk v politice. Koho si vybavíte? Já Přemka Sobotku.“

Tomáš Töpfer

Život v obrazech

V Lázních Libverda při otevření speciální cyklistické trasy zvané singltrek jsem absolvoval sedmikilometrovou trasu na celoodpruženém kole

Jako předseda Senátu absolvuji mnoho kulturních a společenských akcí. Oslavy 20. výročí pádu železné opony, Maďarská republika, Budapešť.

Manželka Radka se mnou podnikla i let vrtulníkem

Neodolal jsem výzvě zkusit podvěs pod vrtulníkem

Na oslavě pořádané mimořádným a zplnomocněným velvyslancem Ruské federace v ČR panem Alexeyem L. Fedotovem u příležitosti 65. výročí Dne vítězství jsem se sešel s několika zajímavými lidmi

Zajímá mě každá profese – diskuze s pilotem letadla na 16. ročníku Czech International Air Fest (CIAF) v Hradci Králové

Při tradičním srpnovém výstupu na Sněžku, v rámci každoroční Poutě svatého Vavřince

Pohár olympijských nadějí – OHC LIBEREC 2009

Programové DESATERO Přemysla Sobotky

- 1.** Senát musí být oporou rozpočtové kázně státu.
- 2.** Senát musí zůstat významným činitelem parlamentní diplomacie (ČR je demokratickým suverénním státem).
- 3.** Senát by měl zůstat příkladem sice tvrdé, ale slušné diskuze o problémech.
- 4.** Budu podporovat jen ty zákony, které budou dobře připraveny a povedou naši republiku k ekonomické prosperitě a snižování dluhu ČR.
- 5.** Chci podporovat reformy zdravotnictví, sociálního a důchodového systému, školství, odmítat zvyšování přímých daní a pokračovat v boji proti korupci.
- 6.** Stále zůstávám Liberečákem, Pražákem ze mne nikdo neudělá, a proto chci svému kraji pomáhat v rozvoji a rovnoprávném postavení.
- 7.** Chci znát starosti starostů a pomáhat je řešit, stejně jako problémy občanů.
- 8.** Chci podporovat dokončení dopravní obslužnosti našeho kraje.
- 9.** Chci pomáhat ke zlepšení bezpečnosti občanů s důrazem na vymahatelnost práva.
- 10.** Slibuji vám jen to, co mohu splnit.

Srpnové povodně na Liberecku

V sobotu 7. srpna 2010 se Libereckem přehnal povodeň a neváhám říct, že přepsala regionální dějiny. Alespoň na Frýdlantsku a Chrastavsku určitě.

Co pro mě, s určitým odstupem, tato prudká povodeň znamená? Především neochvějnou víru v lidskou solidaritu. Jestliže často vyzývám při různých příležitostech a na nej-

různějších místech občany k lidské solidárnosti, pak reakce lidí na neštěstí sousedů byla v našem regionu obdivuhodná, rychlá a spontánní. To je samozřejmě velmi dobrá zpráva. Solidarita však z lidí rychle vyprchává a je těžké ji živit. Osobně jsem toto vnímal a stále vnímám jako úkol nás politiků. Myslím tím neustále apelovat na podnikatele a různé instituce, aby poté, co voda ustoupila a byly vyklizeny a odstraněny největší hrůzy, nepřestávali pomáhat. Především peněz pro postižené oblasti bylo zoufale málo, a teprve důsledné výzvy rozhýbaly mnoho občanů, aby pomáhali postiženým obcím a městům nadále. Je naprosto jasné, že práce na povodních potrvají ještě dlouho. Někde se budou muset vybudovat v podstatě nové vesnice.

A tak jako nekončí marasť ve zničených místech, nekončí ani utrpení těch, kteří v pár hrůzných minutách přišli o to, co mnohdy budovali celý život.

Okamžitě po bleskové povodni jsem volal ministra obrany a jsem rád, že mé naléhání pochopil a armáda přijela velmi rychle na pomoc. Také vnímám jako dobrý signál, že mís-

ta záplav navštívili i členové vlády, a vláda tak mohla lépe a akčněji rozhodovat a pomoci financemi ze státních prostředků a rezervních fondů.

Osobně jsem se snažil být v neustálém kontaktu se starosty nejvíce ohrožených měst a mikroregionů. O aktuálním dění na Frýdlantsku mě průběžně informoval starosta města Frýdlant Dan Ramzer, o vývoji na Chrastavsku starosta Chrastavy Michael Canov. V neděli 8. srpna a o několik dní později jsem se do nejvíce postižených oblastí vydal osobně. A stále platí to, co jsem již v srpnu sdělil formou tiskové zprávy: „Po opadnutí vody se ukazuje apokalypsa v plném rozsahu. Poškozeny jsou silnice, elektrické vedení a rozsáhlé škody jsou na majetku místních lidí. To, co je vidět na záběrech televizních štábů, je zlomek toho, co se tady odehrálo a dále odehrává, předčilo to všechny mé zlé předtuchy.“ Po jednání se starosty Ramzerem a Canovem vznikl nápad na vytvoření veřejné sbírky. Oba mikroregiony naléhavě potřebují peníze na nápravu alespoň toho nejpodstatnějšího a je důležité, aby finance šly přímo do postižených oblastí. Tuto

cestu zvolila po dohodě se mnou například firma Alfa Helikopter, která předala ve Frýdlantě pět set tisíc korun. Jsem totiž přesvědčen, že místní starostové vědí nejlépe, kde je peněz nejvíce potřeba. Finanční pomoc občanů jsem podpořil sto tisíci korunami a zároveň jsem se rozhodl omezit svou volební kampaň.

Důvod, proč se k letním povodním vracím i nyní, je myslím jasný – problém v zasažených oblastech není stále vyřešený. Lidé žijící v těchto oblastech zasluhují obdiv i pokoru zároveň. Ještě dříve, než voda opadla a zmizelo bláto, se snažili co možná nejdříve normálně začít žít a okamžitě plánovali co a jak dále. Stále však potřebují zmiňovanou solidaritu nás všech, protože bez sounáležitosti vyprchá i ta nejsilnější vůle.

Číslo účtu veřejné sbírky pro Mikroregion Frýdlantsko: 78-6229630227/0100

Číslo účtu pro Mikroregion Chrastavsko-Hrádecko: 6015-0985461329/0800.